

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 1T/32/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721010241
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Philadelphy
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2023:6721010241.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Zvolen JUDr. Mariana Philadelphy, v trestnej veci obžalovaného 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX vo Zvolene, obžalovaného 2/ C. D., nar. XX.XX.XXXX v Hnúšti a obžalovaného 3/ C. E., nar. XX.XX.XXXX vo Zvolene, pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.09.2023 vo Zvolene, takto

rozhodol:

Obžalovaný 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX vo Zvolene, trvale bytom F. G. X

Obžalovaný 2/ C. D., nar. XX.XX.XXXX v Hnúšti, trvale bytom E., C. XXX, adresa na doručovanie písomností: H., I. X, u p. J. C.

Obžalovaný 3/ C. E., nar. XX.XX.XXXX vo Zvolene, trvale bytom H., K. XXXX/XX, t.č. v ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová

sú vinní,

že

spoločne dňa 19.10.2019 v čase okolo 22.50 hod. v meste Detva, na Ul. Štúrova na ceste pri budove športovej haly v úmysle prisvojiť si cudziu vec, fyzicky napadli poškodeného L. I., nar. XX.XX.XXXX tak, že obv. A. B. ako vodič osobného motorového vozidla značky Audi A6 e.v.č H., striebornej farby sa snažil zablokovať L. I., nar. XX.XX.XXXX a to tak, že vozidlo značky Škoda Octavia Combi, ev. č. M. XXXXX, šedej metalízy, ktoré v tom čase šoféroval poškodený L. I. na čerpacej stanici Slovnaft v Detve ako aj na ceste 1/16 po výjazde z čerpacej stanice, v odbočovacom pruhu na ulici Štúrova pred ním zastal a všetci obvinení vystúpili z vozidla značky Audi, na čo poškodený L. I. zareagoval tak, že ho začal obchádzať, pričom mu obvinený A. B. kopol do vozidla na spolujazdcovej strane, poškodený L. I. za križovatkou na kraji zastavil svoje vozidlo a vystúpil z neho, kam sa premiestnili na vozidle aj obvinení a po tom sa všetci traja obvinení postavili k poškodenému, na čo obvinený A. B. požadoval od poškodeného L. I. vrátenie peňazí za tableť a obvinený C. D. ho pri tom minimálne jedenkrát udrel päťou do tváre, následkom čoho mu rozbil peru, následne sa všetci presunuli aj s vozidlami asi o 50 metrov na miesto mimo cesty ku športovej hale a to takým spôsobom, že obvinený A. B. išiel s obvineným C. E. na vozidle zn. Audi a k poškodenému L. I. sa ako spolujazdec posadil C. D., ktorý mu povedal, kde má preparkovať a počas jazdy ho držal za golier bundy, na tomto mieste poškodený vystúpil z jeho vozidla, kde ku nemu pristúpil obvinený C. E., ktorý ho udrel päťou do tváre a obvinený C. D. ho stiahol na zem, kde ho držali na zemi a obvinený A. B. ho začal prehľadávať, ako ho prehľadal tak povedal, že nič pri sebe nemá a obvinení C. D. a C. E. poškodeného začali kopať na zemi, po chvíli obvinený A. B. povedal, aby ho nechali, na čo sa poškodený postavil zo zeme a obvinený A. B. mu prehľadal úložné priestory vo vozidle a popri tom

hovoril, že či mu poškodený nedá namiesto peňazí autorádio, alebo niečo podobné, následne vytiahol mobilný telefón zn. Huawei P20 live čiernej farby, ktorý bol uložený vo vozidle zn. Škoda pri riadiacej páke a povedal, že tento telefón si berie, na čo mu L. I. schválne uviedol, že predmetný mobilný telefón je požičaný od svokry a tá to bude hlásiť na políciu, na čo obvinený A. B. vytiahol zo svojho vozidla papier, na ktorý začal písať vetu: „ja L. I. predávam telefón zn. Huawei A. B.“ a dal mu ho pod nátlakom podpísať, na čo L. I. A. B. z jeho rúk mobilný telefón zboral, že si vyberie z neho SIM kartu a z miesta utiekol preč a zavolať políciu, v čase keď už poškodený nebol pri svojom motorovom vozidle zn. Škoda, tak obvinený A. B. jeho vozidlo uzamkol a z miesta spoločne s obvinenými C. D. a C. E. odišli, pričom kľúče od vozidla si ponechali, čím takto svojím konaním spôsobili poškodenému L. I. škodu krádežou zväzku kľúčov vo výške 495,98 Eur a fyzickým napadnutím mu spôsobili zranenia podľa znaleckého posudku č. 130/2020 izolované povrchové poranenie v oblasti hlavy, pomliaždenie nosa, ktoré si nevyžaduje špecifickú liečbu a nevyžaduje si ani práceneschopnosť.

Pričom obvinený C. D. sa uvedeného konania dopustil aj na priek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T 99/92 zo dňa 06. 08.1992, uznaný vinným z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zákona (Zákon č. 140/1961 Zb. v znení neskorších noviel a doplnkov), a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov so zaradením do II. NVS, a napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/142/04 zo dňa 15.03.2007 uznaný vinným z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zákona (zákon č. 140/1961 Zb. v znení neskorších noviel a doplnkov) a iné a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov so zaradením do II. NVS,

t e d a

obžalovaní 1/, 2/, 3/

- spoločne proti inému použili násilie a hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, pričom C. D. bol za takýto trestný čin, hoci aj v štádiu pokusu dvakrát potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody,

č í m s p á c h a l i

obžalovaní 1/, 2/, 3/

- zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, pričom C. D. aj s poukazom na ust. § 47 ods. 2 Tr. zákona,

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaný 1/ A. B.

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 46 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd z r u š u j e výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/7/2020 zo dňa 11.11.2020, právoplatného 12.03.2021, ktorým bol obžalovaný odsúdený podľa § 245 ods. 3 Tr. zákona na spoločný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 36 (tridsaťšesť) mesiacov, ktorého výkon bol podmienene odložený s probačným dohľadom a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 48 mesiacov, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V ostatnom zostáva rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/7/2020 zo dňa 11.11.2020, právoplatný 12.03.2021, nedotknutý.

Obžalovaný 2/ C. D.

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, § 47 ods. 2 Tr. zákona, § 46 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanému u k l a d á ochranný dohľad vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Obžalovaný 3/ C. E.

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 46 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd ukladá obžalovanému 1/, obžalovanému 2/ a obžalovanému 3/ povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému L. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N., škodu vo výške 597,98 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal pod č. 1 Pv 395/19/6611-45 dňa 06.05.2021 na Okresný súd Zvolen obžalobu na obvineného 1/ A. B., obvineného 2/ C. D. a obvineného 3/ C. E., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných 1/, 2/ a 3/, výsluchom poškodeného L. I., ďalej výsluchom svedkov H. O. a C. G. a tiež výsluchom znalca Mgr. Františka Nociara.

Vzhľadom k tomu, že všetci traja obžalovaní na hlavnom pojednávaní využili svoje právo nevypovedať, súd vykonal dokazovanie aj oboznámením sa so zápisnicou o výsluchu obžalovaného 1/ A. B. zo dňa 15.05.2020 /č.l. 13/, so zápisnicou o výsluchu obžalovaného 2/ C. D. zo dňa 15.05.2020 /č.l. 24/ a so zápisnicou o výsluchu obžalovaného 3/ C. E. zo dňa 15.05.2020 /č.l. 18/.

V rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní sa súd podľa § 269 v spojení s § 253 ods. 2 Tr. poriadku oboznámil s nasledujúcimi listinnými dôkazmi: Zápisnica o konfrontácii /č.l. 64-68/, Zápisnica o obhliadke miesta činu /č.l. 76-80/, Fotodokumentácia z kamerového záznamu /č.l. 93-99/, Priestupky obžalovaného 1/ A. B. /č.l. 57 z prílohovej obálky/, Priestupky obžalovaného 2/ C. D. /č.l. 95 z prílohovej obálky/, Priestupky obžalovaného 3/ Patrika Tonča /č.l. 99 z prílohovej obálky/, RT obžalovaného 1/ A. B. /č.l. 104 z prílohovej obálky/, RT obžalovaného 2/ C. D. /č.l. 105 z prílohovej obálky/, RT obžalovaného 3/ C. E. /č.l. 107 z prílohovej obálky/.

Súd tiež oboznámil:

- spis Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/29/2018 a z neho najmä: Rozsudok zo dňa 21.06.2021 /č.l. 601/ a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/20/2022 zo dňa 06.06.2023 /č.l. 711/,
- spis Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/99/1992 a z neho najmä: Rozsudok zo dňa 06.08.1992 /č.l. 80/,
- spis Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/142/2004 a z neho najmä: Rozsudok zo dňa 15.03.2007 /č.l. 808/, Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/89/2007 zo dňa

16.05.2007 /č.l. 841/ a Uznesenie Najvyššie súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Tdo/38/2009 zo dňa 14.10.2009 /č.l. 876/.

Podľa § 268 ods. 2 Tr. poriadku súd na hlavnom pojednávaní oboznámil tiež Znalecký posudok č. 1/2021 vypracovaný Mgr. Františkom Nociarom /č.l. 244/, Znalecký posudok č. 1/2021 vypracovaný MUDr. Jarmilou Opáthovou /č.l. 221/, Znalecký posudok č. 27/2020 vypracovaný Ing. Pavlom Paholíkom /č.l. 102/, Znalecký posudok č. 130/2020 vypracovaný Znaleckou lekárskou organizáciou s.r.o. /č.l. 122/ a Znalecký posudok ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2019/3227 vypracovaný Kriministickým a expertíznym ústavom PZ /č.l. 83/.

Podľa § 270 Tr. poriadku súd na hlavnom pojednávaní oboznámil aj DVD záznam /č.l. 118/.

Obžalovaný 1/ A. B. na hlavnom pojednávaní učinil vyhlásenie, že je nevinný a zároveň využil svoje právo vo veci nevypovedať. Z uvedeného dôvodu bola na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica o jeho výsluchu z prípravného konania zo dňa 15.05.2020, z ktorej vyplynulo, že obžalovaný 1/ aj v prípravnom konaní využil svoje právo a vo veci nevypovedal.

Obžalovaný 2/ C. D. na hlavnom pojednávaní taktiež učinil vyhlásenie o nevine a využil aj svoje právo vo veci nevypovedať. Z uvedeného dôvodu bola na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica o jeho výsluchu z prípravného konania zo dňa 15.05.2020, v rámci ktorého uviedol, že poškodený má problémy s obžalovaným 1/ A. B., s ktorým sa dňa 19.10.2019 dostal do konfliktu, avšak on do tohto konfliktu žiadnym spôsobom nezasahoval. Poškodeného do uvedeného času vôbec nepoznal, a teda ani nemal dôvodu ho napádať, či už slovne alebo dokonca fyzicky. S obžalovaným 3/ C. E. sa na mieste skutku vyskytli len náhodne, a to z dôvodu, že v uvedený deň boli s obžalovaným 1/ A. B. v Detve. Poškodeného nijakým spôsobom nenútil, aby obžalovanému 1/ A. B. niečo vydal, preto nerozumie, prečo si poškodený vymyslel všetky tie klamstvá. Ďalej tiež uviedol, že poškodený pravdepodobne sám nevie, čo sa v uvedený večer stalo, pričom zdôraznil, že poškodený v čase skutku javil známky požitia omamných látok.

Obžalovaný 3/ C. E. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je nevinný a zároveň využil aj svoje právo vo veci nevypovedať. Z uvedeného dôvodu bola na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica o jeho výsluchu z prípravného konania zo dňa 15.05.2020, v rámci ktorého uviedol, že skutok, ktorý sa mu kladie za vinu sa nezakladá na pravde. Poškodeného nepozná a v uvedený deň ho stretol len z toho dôvodu, že bol s obžalovaným 1/ A. B. v Detve. Odmietol tvrdenia, že mal poškodeného fyzicky napadnúť, rovnako tiež odmietol tvrdenia o slovných vyhrážkach na osobu poškodeného. Potvrdil, že dňa 19.10.2019 došlo ku konfliktu, avšak len medzi poškodeným a obžalovaným 1/ A. B.. V rámci výsluchu poukázal aj na skutočnosť, že poškodený ho v rámci konfrontácie nepoznal a ani ho z ničoho neobvinil. Okrem uvedeného zdôraznil, že je momentálne práceneschopný, pretože je po ťažkom úraze a operácii ľavej ruky, ktorú má poškodenú do takej miery, že ňou nemôže poriadne hýbať. Z uvedeného dôvodu by ani nebol schopný poškodeného fyzicky napadnúť.

Poškodený L. I. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného 1/ A. B. pozná, sú kamaráti, v minulosti spolu pracovali u jedného zamestnávateľa. Obžalovaného 2/ C. D. ani obžalovaného 3/ C. E. nepozná. Ku skutku uviedol, že v uvedený deň bol na čerpacej stanici Slovnaft v Detve, kde ho po pravej strane na motorovom vozidle obehol obžalovaný 1/ A. B. a na križovatke mu zablokoval cestu. Následne z auta vystúpili všetci traja obžalovaní, pričom obžalovaný 1/ A. B. kopol do predných dverí motorového vozidla poškodeného. Keď poškodený vystúpil z motorového vozidla, obžalovaný 2/ C. D. ho napadol päťou do tváre, z čoho mal rozbitú peru. Poškodený poznamenal, že ani jeden z obžalovaných v čase skutku nebol triezvy. Obžalovaný 1/ A. B. žiadal od poškodeného peniaze za tablet, ktorý mu mal v minulosti predať. Následne aj obžalovaný 2/ C. D. a obžalovaný 3/ C. E. mali poškodeného vyzývať, aby vrátil peniaze obžalovanému 1/ A. B.. Vzhľadom k tomu, že celý incident sa odohrával na križovatke, po ktorej jazdili motorové vozidlá, obžalovaný 2/ C. D. alebo obžalovaný 3/ C. E. navrhli, aby sa všetci presunuli k športovej hale, ktorá sa nachádzala asi 50 m od križovatky. Obžalovaný 2/ C. D. chcel od poškodeného násilím zobrať kľúče od jeho motorového vozidla a toto preparkovať, čo mu však poškodený nedovolil. Následne si poškodený sadol na miesto vodiča a obžalovaný 2/ C. D. na miesto spolujazdca. Obžalovaný 2/ C. D. držal poškodeného päťou za odev a prikázal mu, aby motorové vozidlo preparkoval k športovej hale. Obžalovaný 1/ A. B. a obžalovaný 3/ C. E. zatiaľ preparkovali ich motorové vozidlo. Pri športovej hale všetci vystúpili a obžalovaní pokračovali v útokoch na poškodeného.

Obžalovaný 2/ C. D. a obžalovaný 3/ C. E. zhodili poškodeného na zem. Keď poškodený ležal na zemi, obžalovaný 1/ A. B. ho začal prehľadávať a obžalovaný 2/ C. D. ho kopal do celého tela. Keď obžalovaný 1/ A. B. prehľadal poškodeného, začal prehľadávať aj jeho motorové vozidlo, kde našiel mobilný telefón. Obžalovaný 1/ A. B. vytiahol zo svojho motorového vozidla papier, na ktorý poškodeného donútil napísať: „Ja L. I. predávam mobilný telefón A. B.“ Obžalovaní sa poškodenému vyhrážali, že keď to nenapíše, budú pokračovať vo fyzických útokoch. Poškodený povedal obžalovanému 1/ A. B., že mu nemôže dať uvedený telefón, pretože tento patrí matke jeho priateľky. Obžalovaný 1/ A. B. na uvedené konštatovanie nereagoval, z ktorého dôvodu ho poškodený požiadal, aby mu dal mobilný telefón, a to z dôvodu, že si chce vybrať aspoň SIM kartu. Akonáhle mal poškodený v rukách mobilný telefón, utiekol cez križovatku na stavenisko čerpacej stanice, ktorej priestory dobre poznal, pretože tam v minulosti pracoval. Následne poškodený zavolať políciu, ktorá keď prišla, obžalovaní už pri športovej hale neboli. Motorové vozidlo poškodeného bolo zamknuté a kľúče od neho sa na mieste činu nenachádzali. Poškodený tiež uviedol, že pred obchodným domom TESCO v Detve sa v čase skutku nachádzal jeho kamarát C. G., ktorý celý incident videl a ktorý ho odviezol domov pre náhradné kľúče. Poškodený tohto svedka v prípravnom konaní neuviedol z dôvodu, že tento ho prosil, aby ho ako svedka neuvádzal, pretože s uvedenou vecou nechce mať nič spoločné. Poškodený zdôraznil, že mal po incidente viditeľné zranenia, a to rozbitú peru, monokel a cítil, že mu puchne ľavé oko. Po tele modriny nemal. Poškodený si tiež spomenul, že na mieste skutku fajčil cigarety. Pri úteku z miesta činu sa pošmykol a spadol na trávu. Týmto pádom si žiadne zranenie nespôsobil. Policajná hliadka mu zakázala manipulovať s vozidlom, a to za účelom odobratia stôp. Kľúče od motorového vozidla do dnešného dňa nenašiel. Vo vzťahu k obžalovanému 3/ C. E. poznamenal, že pred jedným výsluchom v prípravnom konaní ho tento kontaktoval a prosil, aby ho neoznačil ako páchatel'a trestného činu, preto poškodený následne pred vyšetrovateľom uviedol, že si nie je istý, či obžalovaný 3/ C. E. bol na mieste činu. Po výsluchu mu obžalovaný 3/ C. E. ďakoval a ospravedlňoval sa mu.

Svedkyňa H. O., príslušníčka OO PZ Detva, na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaného 1/ A. B. a obžalovaného 2/ C. D. nepozná vôbec a obžalovaného 3/ C. E. pozná zo svojej služobnej činnosti, keď sa s ním stretla pri riešení iného skutku. Rovnako zo svojej služobnej činnosti pozná aj poškodeného, ktorého zadržali ako páchatel'a inej trestnej činnosti. Ku skutku uviedla, že v uvedený deň mala službu s P. C.. Na podrobnosti zásahu si nevedela spomenúť, a to z dôvodu, že s kolegom neboli prítomní priamo pri skutku a tiež z dôvodu, že od uvedeného incidentu uplynul už dlhší čas. Svedkyňa následne uviedla, že na mieste činu bol aj poškodený, ale nevedela uviesť, či ho vypočúvala a či boli na ňom viditeľné nejaké zranenia. V tomto smere odkázala na úradný záznam spísaný na mieste /č.l. 158/. Ďalej svedkyňa zdôraznila, že ani jeden z obžalovaných sa na mieste činu nenachádzal. K svedkovi C. G. sa vyjadriť nevedela. Na otázku, čo všetko sa zachytáva v úradnom zázname spísanom na mieste činu uviedla, že ona sa v úradnom zázname snaží do detailov popísať všetko, teda kto hliadku vyslal, kedy na miesto činu prišli, v akom zložení, detailné popísanie skutku, vyťažené osoby a ich výpoveď a tiež zranenia jednotlivých osôb.

Svedok C. G. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v uvedený deň išiel za kamarátmi k supermarketu TESCO. Pri športovej hale nevidel nikoho, len motorové vozidlo poškodeného. Následne videl niekoho utekať popri predajni autodiélov, smerom na autobusovú stanicu. To, ako sa v uvedený deň stretol s poškodeným si nepamätal. Vedel však uviesť, že poškodený ho žiadal, aby ho odviezol domov po náhradné kľúče od jeho motorového vozidla. Keď sa vrátili na miesto činu, hliadka policajného zboru si od neho vypýtala občiansky preukaz, konkrétne ho dával pani O., ktorá si zapísala jeho osobné údaje. Od poškodeného sa dozvedel, že mu boli odcudzené kľúče od motorového vozidla. Keď poškodeného viedol po náhradné kľúče, všimol si, že má rozbitú peru. Poškodený mu nehovoril, ako sa mu to stalo a on sa ho na to nepýtal, pretože s uvedenou vecou nechcel mať nič spoločné. Videl však, že poškodený je vystresovaný a prekvapený.

Zo Zápisnice o konfrontácii zo dňa 24.02.2020 /č.l. 64-67/ vyplýva, že konfrontácia sa uskutočnila medzi obžalovaným 2/ C. D. a poškodeným. Poškodený v rámci konfrontácie spoznal obžalovaného 2/ C. D., pričom uviedol, že ide o jedného z mužov, ktorý boli s obžalovaným 1/ A. B. v čase skutku. Rovnako aj obžalovaný 2/ C. D. priznal, že poškodeného videl v deň skutku. Poškodený obžalovaného 2/ označil ako osobu, ktorá si mala sadnúť do jeho vozidla na miesto vodiča, na čo obžalovaný 2/ C. D. uviedol, že v motorovom vozidle poškodeného v živote nesedel. Poškodený ďalej poznamenal, že obžalovaný 2/ C. D. ho udrel niekoľkokrát päťou do tváre a kopal ho aj na zemi. Okrem toho sa mu aj slovne vyhrážal, že mu urobí zo života peklo. Obžalovaný 2/ C. D. tvrdenia poškodeného poprel a zotrval na

svojej výpovedi, že keď poškodený z miesta činu ušiel, obžalovaný 1/ A. B. zamkol jeho vozidlo a kľúče položil na strechu tohto vozidla. Poškodený k uvedenému poznamenal, že je pravdou, že motorové vozidlo bolo po príchode policajnej hliadky zamknuté, avšak kľúče od neho sa do dnešného dňa nenašli.

Zo Zápisnice o konfrontácii zo dňa 24.02.2020 /č.l. 68/ je zrejmé, že konfrontácia sa uskutočnila medzi obžalovaným 3/ C. E. a poškodeným. Poškodený a aj obžalovaný 3/ C. E. v rámci konfrontácie zhodne uviedli, že toho druhého nepoznajú. Poškodený nevedel s istotou povedať, či obžalovaný 3/ C. E. je osoba, ktorá bola dňa 19.10.2019 s obžalovanými pri skutku, ktorý oznamoval.

Zo Zápisnice o obhliadke miesta činu /č.l. 76-80/ súd zistil, že miesto činu sa nachádza v meste Detva na ulici Štúrova pri objekte „Športová hala“, konkrétne pred vchodom do samotnej haly. Predmetom obhliadky miesta činu bolo osobné motorové vozidlo zn. ŠKODA Octavia combi s EČV: M., striebornej farby. Vozidlo bolo v čase obhliadky zatvorené, neuzamknuté, okno na strane vodiča bolo otvorené. Dvere na spolujazdcovej strane boli poškodené, a to tak, že v oblasti 15 cm pod kľučkou boli preliačené. Asi 50 metrov od predmetného vozidla, na mieste označenom poškodeným - križovatka ulíc B. a cesta X/XX - K. na ceste nachádzali cigaretové ohorky zn. Camel.

Z Fotodokumentácie z kamerového záznamu /č.l. 93-99/ je možné vidieť priestor v okolí čerpacej stanice Slovnaft v čase spáchania skutku.

Z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov obžalovaného 1/ A. B. zo dňa 15.05.2023 /č.l. 57 z prílohovej obálky/ je zrejmé, že obžalovaný 1/ A. B. sa doposiaľ dopustil 35 priestupkov, z toho 24 sa dopustil pred spáchaním skutku, ktorý je predmetom obžaloby a 11 priestupkov sa dopustil po uvedenom skutku.

Z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov obžalovaného 2/ C. D. zo dňa 15.05.2023 /č.l. 95 z prílohovej obálky/ vyplýva, že obžalovaný 2/ C. D. sa doposiaľ dopustil 3 priestupkov, pričom vo všetkých troch prípadoch ide o priestupky spáchané po skutku, ktorý je predmetom obžaloby.

Z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov obžalovaného 3/ C. E. zo dňa 15.05.2023 /č.l. 99 z prílohovej obálky/ súd zistil, že obžalovaný 3/ C. E. sa doposiaľ dopustil 4 priestupkov. Vo všetkých štyroch prípadoch ide o priestupky spáchané pred skutkom, ktorý je predmetom obžaloby a ide najmä o priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a v jednom prípade išlo o priestupok podľa § 11 zákona č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Z Odpisu registra trestov obžalovaného 1/ A. B. zo dňa 06.09.2023 /č.l. 104 z prílohovej obálky/ vyplýva, že obžalovaný 1/ A. B. má v odpise doposiaľ 3 záznamy, z toho v jednom prípade sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený a v jednom prípade bolo odsúdenie zrušené vplyvom ukladania spoločného trestu. Jediné odsúdenie, na ktoré mohol súd prihliadať pri výmere trestu bolo odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/7/2020 zo dňa 11.11.2020, právoplatným dňa 12.03.2021, pre zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zákona.

Z Odpisu registra trestov obžalovaného 2/ C. D. zo dňa 06.09.2023 /č.l. 105 z prílohovej obálky/ je zrejmé, že tento má v registri evidovaných 9 záznamov. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/199/2014 zo dňa 23.02.2015, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona a prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 6 mesiacov. Okrem toho z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný 2/ C. D. sa už v minulosti dopustil trestného činu lúpeže, za ktorý bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/142/2004 zo dňa 15.03.2007, na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov a aj rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/99/1992 zo dňa 06.08.1992, na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky.

Z Odpisu registra trestov obžalovaného 3/ C. E. zo dňa 06.09.2023 /č.l. 108 z prílohovej obálky/ je zrejmé, že tento má v registri doposiaľ evidovaných 12 záznamov. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/10/2019 zo dňa 15.02.2019, pre prečin poškodzovania

cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov.

Z Rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/29/2018 zo dňa 21.06.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/20/2022 zo dňa 06.06.2023 vyplýva, že obžalovaný 3/ C. E. bol uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákon, za skutok zo dňa 27.11.2016 a 26.01.2017, pričom mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov. Okrem toho bol vplyvom ukladania súhrnného trestu zrušený výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/10/2019 zo dňa 15.02.2019.

Z Rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/99/1992 zo dňa 06.08.1992 súd zistil, že obžalovaný 2/ C. D. bol uznaný za vinného z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zákona účinného do 01.01.2006, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky.

Z Rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/142/2004 zo dňa 15.03.2007 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/89/2007 zo dňa 16.05.2007 a Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Tdo/38/2009 zo dňa 14.10.2009 je zrejmé, že obžalovaný 2/ C. D. bol uznaný za vinného z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zákona účinného do 01.01.2006 a iné, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov.

Zo Znaleckého posudku č. 1/2021 vypracovaného Mgr. Františkom Nociarom /č.l. 244/ vyplýva, že znalec z hľadiska prognózy ďalšieho vývoja osobnosti vzal u obžalovaného 2/ C. D. do úvahy nízku mieru osobnostného potenciálu na zmenu a zlepšenie sebaovládania, ako aj nezrelosť a nízku mieru motivačných a vôľových zložiek osobnosti. Na druhej strane však znalec poukázal, že skúsenosti z minulosti majú u obžalovaného 2/ C. D. určitý regulačný vplyv na konanie v súčasnosti. Dlhšie obdobie pracovného zaradenia a režimu dávajú u neho predpoklad lepšej sebaregulácie. Z uvedeného dôvodu znalec zhodnotil prognózu u obžalovaného 2/ C. D. ako mierne pozitívnu, s poukazom na skutočnosť, že uložený trest môže viesť k motivácii v budúcnosti sa vyhnúť protiprávnemu konaniu. Na základe skúsenosti obžalovaného 2/ z následkov svojho konania v minulosti, ktoré malo trestnoprávne dôsledky, čiastočne dokáže racionálne brzdiť a kompenzovať svoje afektívne správanie. Agresivita u obžalovaného 2/ C. D. nedosahuje patologickú úroveň.

Znalec A. Q. I. na hlavnom pojednávaní uviedol, že zotrúva na záveroch písomne podaného znaleckého posudku. Ďalej zdôraznil, že u obžalovaného 2/ C. D. je určitá miera schopnosti sebaovládania v záťažových situáciách. Pri bežnom fungovaní problémy so sebaovládaním nemá. V záťažových a napätých situáciách, najmä čo sa týka vplyvov dotýkajúcich sa osoby obžalovaného 2/ alebo v rámci negatívneho pôsobenia v skupine alebo sociálnom prostredí, sa stupňuje jeho emočné reagovanie a znižuje sa schopnosť sebaregulácie vplyvom silných emócií. Znalec však poznamenal, že ide o ojedinelé situácie. U obžalovaného 2/ C. D. je možnosť a potenciál jeho nápravy. Bude závisieť od formy výchovného pôsobenia, pričom zdôraznil, že absolvovanie cieľných programov bude nápomocné.

Zo Znaleckého posudku č. 1/2021 vypracovaného MUDr. Jarmilou Opáthovou /č.l. 221/ súd zistil, že u obžalovaného 2/ C. D. nebola zistená duševná porucha alebo choroba v pravom zmysle slova. Jeho osobnosť je jednoducho štrukturovaná, egocentrická, nezrelá s rysmi emočnej lability, impulzivity. Z psychiatrického hľadiska nepovažuje znalkyňa pobyt obžalovaného 2/ C. D. na slobode za nebezpečný, z ktorého dôvodu nenavrholo uložiť žiadne ochranné liečenie. Znalkyňa u obžalovaného 2/ C. D. nepotvrdila ani závislosť od alkoholu alebo iných návykových látok.

Zo Znaleckého posudku č. 27/2020 vypracovaného Ing. Pavlom Paholíkom /č.l. 102/ je zrejmé, že znalcovi boli na skúmanie predložené 2 ks DVD-R, ktoré obsahovali záznamy snímajúce priestor križovatiek Športová Hala Detva a cesta 1/16 zo dňa 19.10.2019 a 1 ks DVD-R, ktorý obsahoval kamerové záznamy Mestskej polície Detva snímajúce priestory čerpacej stanice Slovnaft v Detve zo dňa 19.10.2019. Znalec v záveroch znaleckého posudku konštatoval, že snímky zachytené na videozáznamoch sú nedostatočnej kvality, čo je dané tým, že videozáznamy boli zaznamenané bežnými bezpečnostnými kamerami za nevyhovujúcich svetelných podmienok, pričom išlo o snímanie rýchlo sa pohybujúcich objektov.

Zo Znaleckého posudku č. 130/2020 vypracovaného Znaleckou lekárskou organizáciou s.r.o. /č.l. 122/ vyplýva, že poškodený mal diagnostikované povrchové poranenie v oblasti hlavy, a to pomliaždenie nosa. Žiadne iné zranenia neboli prítomné. Zadokumentované zranenie mohlo vzniknúť ako následok tupého nárazu rukou inej osoby, hodením predmetu do nosa, prípadne aj bez cudzieho zavinenia. Znalec konštatoval, že poškodený nemal popísané žiadne objektívne známky opakovaného násillia voči jeho telesnej integrite. Výšku náhrady za bolesť znalec stanovil na 5 bodov, čo v peňažnom vyjadrení predstavuje po zaokrúhlení sumu 102,- Eur.

Zo Znaleckého posudku ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2019/3227 vypracovaného Kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ /č.l. 83/ súd zistil, že znalci boli na skúmanie predložené nasledujúce stopy: stopa č. 2 – ster povrchu hlavice riadiacej páky, stopa č. 4 – cigaretový ohorok stopa č. 5 – cigaretový ohorok, stopa č. 6 – cigaretový ohorok.

Znalec v záveroch konštatuje rovnaký DNA profil pri stopách č. 2 a 5. Zároveň uvádza, že DNA profil uvedených stôp nie je zhodný so stopu č. 4. DNA profil stopy č. 2 a č. 5 je zhodný s DNA profilom porovnávacej vzorky poškodeného L. I. a DNA profil stopy č. 4 je zhodný s DNA profilom porovnávacej vzorky obžalovaného 1/ A. B..

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, kto proti inému použije násillie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 20 Tr. zákona, ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Súd vyhodnotil všetky vykonané dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pričom skutkový stav zistil a ustálil tak, ako je rozvedený vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaní nepopreli, že sa dňa 19.10.2019 s poškodeným na mieste činu stretli, popreli však, že by poškodeného fyzicky napadli, resp. že by sa mu vyhrážali, tak ako je to popísané v skutkovej vete obžaloby. Namietali najmä skutočnosť, že obžaloba je opretá o výpovede poškodeného učené pred vznesením obvinenia, čo považovali za porušenie ich práva na obhajobu. Okrem toho poukazovali na viaceré rozpory vo výpovediach poškodeného, čím sa snažili spochybniť ich vierohodnosť. V neposlednom rade sa obhajoba opierala o lekársku správu poškodeného a závery znaleckého posudku, z ktorých vyplýva, že poškodený nemal popísané žiadne objektívne známky opakovaného násillia voči jeho telesnej integrite a v rámci lekárskeho vyšetrenia uskutočneného po skutku mu bolo zistené len pomliaždenie nosa, čo nekorešponduje s verzou poškodeného o priebehu skutku. Obhajoba veľký dôraz kládla aj na videozáznam z miesta činu, z ktorého nevyplýva, že sa obžalovaní dopustili akéhokoľvek fyzického útoku na telesnej integrite poškodeného. Obžalovaný 3/ C. E. dokonca poukazoval na konfrontáciu s poškodeným, v rámci ktorej ho poškodený neidentifikoval ako osobu, ktorá sa mala na mieste činu nachádzať.

V prvom rade považuje súd za potrebné sa vyjadriť k námietke obhajoby, že obžaloba v predmetnom trestnom konaní je opretá o svedecké výpovede poškodeného učené pred vznesením obvinenia, čím sa obhajoba snaží navodiť dojem, že došlo k porušeniu práva obžalovaných na obhajobu. Súd sa s uvedeným názorom obhajoby nestotožňuje, pričom v tomto smere poukazuje na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 63/2009, z ktorého vyplýva, že obžaloba môže byť opretá o výpovede svedkov a iné dôkazy vykonané pred vydaním uznesenia o vznesení obvinenia (prípadne pred oznámením uznesenia o vznesení obvinenia jeho vyhlásením podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku), ak k ich vykonaniu došlo po začatí trestného stíhania „vo veci“ podľa § 199 ods. 1 Tr. poriadku. Ak je ale výpoveď svedka jediným usvedčujúcim dôkazom alebo vo významnej miere rozhodujúcim dôkazom, o ktorý chce prokurátor oprieť obžalobu, je nevyhnutné takéto svedka vypočuť až po vznesení obvinenia (alebo svedka vypočutého pred týmto úkonom znovu vypočuť), a tak zachovať právo obvineného na obhajobu (zachovanie zásady kontradiktórnosti). Na spravodlivé súdne konanie a na kritickú previerku výpovede svedka postačuje, ak je výsluch svedka vykonaný v prítomnosti obvineného alebo jeho obhajcu v konaní pred súdom.

Súd vo vzťahu k vyššie uvedenému zdôrazňuje, že trestné stíhanie bolo začaté uznesením ČVS: ORP-835/DT-ZV-2019 zo dňa 20.10.2019 a poškodený bol po začatí trestného stíhania vypočutý

dňa 20.10.2019 a následne aj dňa 24.02.2020, kedy v oboch prípadoch podrobne vypovedal. Po vznesení obvinenia (u obvineného 1/ A. B. bolo vznesené obvinenie dňa 16.03.2020, u obvineného 2/ C. D. dňa 15.05.2020 a u obvineného 3/ C. E. dňa 15.03.2020) poškodený opäť vypovedal, a to dňa 04.08.2020 a potom aj dňa 16.04.2021, kedy pri tomto výsluchu boli prítomné aj obhajkyne obžalovaného 2/ C. D. a obžalovaného 3/ C. E.. V rámci výsluchu mali obe obhajkyne možnosť klásť poškodenému otázky, avšak uvedené právo využila len obhajkyňa obžalovaného 3/ C. E.. Zo zápisnice o výsluchu poškodeného vyplýva, že ani jedna z prítomných obhajkýň samotný výsluch poškodeného nenamietala, nežiadala poškodeného podrobne vypočuť a rovnako nežiadala ani výsluch poškodeného zopakovať. Poškodený bol následne podrobne vypočutý aj na hlavnom pojednávaní dňa 24.06.2022, a to za prítomnosti obhajcov obžalovaného 2/ C. D. a obžalovaného 3/ C. E., ktorí mali možnosť klásť poškodenému otázky, čo aj využili.

S poukazom na uvedené súd zastáva názor, že všetky vyššie uvedené výsluchy poškodeného boli v prípravnom konaní vykonané zákonným spôsobom, za dodržania práva na obhajobu pri všetkých troch obžalovaných.

Pokiaľ obhajca obžalovaného 2/ C. D. v záverečnej reči ďalej namietal skutočnosť, že obžalovanému 2/ mal byť hneď po vznesení obvinenia ustanovený obhajca z dôvodu povinnej obhajoby podľa § 37 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku s poukazom na ust. § 47 ods. 2 Tr. zákona, k tomu súd uvádza, že k zmene právnej kvalifikácie u obžalovaného 2/ C. D. došlo až jeho oboznámením sa s touto zmenou dňa 08.12.2020. Z trestného spisu vyplýva, že vyšetrovateľ PZ podaním zo dňa 05.11.2020 upozornil obžalovaného 2/ C. D. na zmenu právnej kvalifikácie a v rovnaký deň požiadal tunajší súd o ustanovenie obhajcu. Sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Zvolen vydal dňa 07.11.2020 opatrenie, ktorým obžalovanému 2/ C. D. ustanovil obhajcu z dôvodu povinnej obhajoby podľa § 37 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku. Súd ani v uvedenom konaní nevzhladol porušenie práva obžalovaného 2/ C. D. na obhajobu, pretože zo spisu nepochybne vyplýva, že v čase, keď sa obžalovaný dozvedel o zmene právnej kvalifikácie (dňa 08.12.2020), obhajcu ustanoveného mal. Súd za dôležitejší v tomto smere považuje postoj samotného obžalovaného 2/ C. D., resp. jeho obhajcu, k výsluchu poškodeného, keď (ako už bolo vyššie uvedené) z vyšetrovacieho spisu je zrejmé, že obhajkyňa obžalovaného 2/ C. D. pri výsluchu dňa 16.04.2021 nežiadala výsluch poškodeného zopakovať (a to najmä s poukazom na zmenu právnej kvalifikácie), dokonca nevyužila ani svoje právo klásť poškodenému otázky, čo nemožno pripísať na ťarchu orgánov činných v trestnom konaní, a to s poukazom na skutočnosť, že dodržiavanie princípu kontradiktórnosti nie je absolútne. Okrem toho súd opätovne zdôrazňuje, že k podrobnému výsluchu poškodeného došlo aj na hlavnom pojednávaní dňa 24.06.2022, v rámci ktorého obhajca obžalovaného 2/ C. D. kládol poškodenému otázky.

Vychádzajúc z uvedeného, potom súd dospel k záveru, že pri všetkých troch obžalovaných bolo v rámci trestného konania zachované ich právo na obhajobu, z ktorého dôvodu nič nebráni súdu pristúpiť k hodnoteniu vykonaných dôkazov. Z trestného spisu vyplýva, že v konaní boli produkované dve skupiny dôkazov. Na jednej strane súd vzhladol výpovede a obranu obžalovaných, ktorí spáchanie skutku popierali a na strane druhej výpoveď poškodeného, ktorý obžalovaných zo skutku popísaného v obžalobe jednoznačne usvedčoval. Okrem uvedených dôkazov boli v konaní vykonané aj ďalšie nepriame dôkazy, a to najmä výsluch svedka C. G. a H. O., kamerové záznamy z priestoru križovatky Športová Hala Detva a cesta I/16, lekárska správa z ošetrenia poškodeného a znalecký posudok Znaleckej lekárskej organizácie s.r.o.

Podľa názoru súdu nebolo v konaní sporné, že poškodený sa v čase skutku s obžalovanými stretol. Bolo však potrebné dokazovať, či pri uvedenom stretnutí došlo k protiprávnemu konaniu zo strany obžalovaných v zmysle podanej obžaloby.

Pokiaľ súd bližšie hodnotil výpovede obžalovaných dospel k záveru, že obžalovaný 1/ A. B. v prípravnom konaní nevypovedal, avšak pri záverečnom preštudovaní vyšetrovacieho spisu dňa 23.04.2021 uviedol, že je ochotný uhradiť škodu, ktorá poškodenému vznikla na jeho zdraví a aj škodu, ktorá mu vznikla odcudzením kľúčov. Poznamenal, že ho celá situácia mrzí, svoje konanie ľutuje, pričom požiadal, aby prokurátor v predmetnej veci začal konanie o dohode o vine a treste. Následne obžalovaný 1/ na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej nevine a využil svoje právo nevypovedať, v dôsledku čoho bola na hlavnom pojednávaní prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 15.05.2020.

Obžalovaný 2/ C. D. v prípravnom konaní poprel spáchanie skutku. Po upozornení na zmenu právnej kvalifikácie s použitím § 47 ods. 2 Tr. zákona využil svoje právo a vo veci nevypovedal (výsluch zo dňa 08.12.2020 a výsluch zo dňa 16.04.2021). Na hlavnom pojednávaní obžalovaný 2/ C. D. urobil vyhlásenie o svojej nevine, zároveň využil svoje právo nevypovedať, z ktorého dôvodu bola na hlavnom pojednávaní prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 15.05.2020.

Obžalovaný 3/ C. E. v prípravnom konaní taktiež poprel spáchanie skutku a na hlavnom pojednávaní učinil vyhlásenie o svojej nevine. Vzhľadom na využitie práva vo veci nevypovedať, bola na hlavnom pojednávaní prečítaná jeho výpoveď zo dňa 15.05.2020.

Poškodený naopak od samotného začiatku vypovedal, že obžalovaní ho na križovatke zablokovali na motorovom vozidle zn. AUDI A6, EČV: H. a obžalovaný 1/ A. B. po vystúpení z motorového vozidla kopol do pravých predných dverí jeho motorového vozidla. Okrem toho uviedol, že obžalovaný 2/ C. D. a obžalovaný 3/ C. E. ho udierali do celého tela a vyhrážali sa mu aj slovne. Je pravdou, že výpoveď poškodeného vo vzťahu k počtom úderov sa rozchádzala, keď najprv poškodený hovoril o desiatich úderoch a následne pri ďalšom výsluchu uviedol, že údery boli dva, konkrétne do hlavy, a po preparkovaní k športovej hale ich malo byť ešte niekoľko. Uvedené však nemožno, podľa názoru súdu, vnímať ako závažný rozpor, ktorý by mohol spôsobiť oslabenie výpovede poškodeného, pretože je úplne logické, že poškodený pri fyzickom útoku nepočíta jednotlivé údery od páchatel'a. Súd tiež poznamenáva, že pokiaľ poškodený následne uviedol, že dostal od obžalovaných niekoľko úderov, uvedeným konštatovaním nevylúčil, že ich v konečnom dôsledku mohlo byť aj desať, ako pôvodne vypovedal.

Ďalší rozpor, ktorý súd vzhliadol, a na ktorý dôrazne poukazovala aj obhajoba, spočíval vo výpovedi poškodeného, ktorý najprv pri výpovedi dňa 20.10.2019 uviedol, že jeho motorové vozidlo z križovatky pred športovú halu preparkoval obžalovaný 2/ C. D. a následne pri výpovedi dňa 24.02.2020, že uvedené motorové vozidlo preparkoval on sám s tým, že obžalovaný 2/ C. D. sedel na mieste spolujazdca. K uvedenému rozporu súd uvádza, že tento poškodený odstránil hneď pri výpovedi dňa 24.02.2020, keď uviedol, že bol domotaný a pravdepodobne to pri prvom výsluchu celé nedopovedal. Ani uvedený rozpor preto súd nepovažoval za spôsobilý znížiť dôveryhodnosť výpovede poškodeného.

Poškodený v ostatnom vypovedal zhodne, keď uvádzal, že bol fyzicky napádaný a slovne atakovaný zo strany všetkých troch obžalovaných, a to dokonca opakovane, že obžalovaný 1/ A. B. mu prehľadával vrecká a následne aj interiér vozidla, z ktorého mu zobral mobilný telefón. Rovnako poškodený od prvotnej výpovede popisoval zranenia na nose, škrabance a bolesť celého tela.

S poukazom na uvedené je súd názoru, že výpovede poškodeného možno hodnotiť ako podrobné, vierohodné a konzistentné, ktoré sa v podstatných bodoch nerozchádzajú. Poškodený v rámci výsluchu dňa 24.02.2020 svoju prvú výpoveď len doplnil a niektoré svoje tvrdenia podrobnejšie objasnil s tým, že si na niektoré skutočnosti už presne nepamätá. Nemožno pritom opomenúť, že niektoré tvrdenia poškodeného sú podporené aj kamerovými záznamami, a to s prihliadnutím na skutočnosť, že sa jedná o otočnú kameru a zábery na nej sú kúskované. Predmetné kamerové záznamy potvrdzujú napr. obliehanie motorového vozidla poškodeného obžalovanými, zablokovanie motorového vozidla poškodeného, kopnutie obžalovaného 1/ A. B. do pravých predných dverí motorového vozidla poškodeného, vystúpenie 3 osôb z motorového vozidla AUDI, obklúčenie poškodeného obžalovanými a ich následný rozhovor, premiestnenie sa pred športovú halu. Pokiaľ aj z kamerových záznamov nevidieť fyzické útoky obžalovaných na poškodeného, neznamená to, že k nim reálne nedošlo, a to najmä s poukazom na spomínaný otočný charakter kamery, nočnú hodinu a s tým spojenú zlú viditeľnosť. Poškodený, podľa názoru súdu, presne a bez zaváhania popísal podstatné skutočnosti, t.j kto a akým spôsobom ho fyzicky napadol, kto a akým spôsobom sa mu vyhrážal, pričom je logické, že časový odstup od skutku po jednotlivé výsluchy poškodeného spôsobil oslabenie pamäťových stôp poškodeného.

Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že výpoveď poškodeného nepriamo podporuje aj výpoveď svedka C. G., ktorý na hlavnom pojednávaní potvrdil, že v čase skutku videl motorové vozidlo poškodeného odstavené pred športovou halou a následne videl aj nejakú osobu utekať popri predajni autodiélov, smerom na autobusovú stanicu. Okrem toho svedok potvrdil, že poškodeného viezol domov po náhradné kľúče od motorového vozidla, pričom dodal, že poškodený mu sám povedal, že kľúče mu boli odcudzené. Poškodený pôsobil na svedka vystresovaným a prekvapeným dojmom. Okrem toho svedok na poškodenom spozoroval aj poranenie úst (rozbitá pera).

Pokiaľ by bola argumentácia obžalovaných pravdivá, že sa skutku popísaného v obžalobe nedopustili, poškodený by, podľa názoru súdu, nemal dôvod utekať z miesta činu, pri úteku spadnúť, následne privolať policajnú hliadku a ísť pre náhradné kľúče od vozidla, za ktorým účelom dokonca požiadal svedka C. G. o odvoz. Súd v tomto smere neopomína skutočnosť, že útek poškodeného z miesta činu a jeho spadnutie nespochybňujú ani obžalovaní. Práve naopak, obžalovaní o pád poškodeného operajú svoju obhajobu, keď tvrdia, že práve to mohol byť okamih, pri ktorom poškodený utrpel zranenie nosa, ktoré je popísané v lekárskej správe a znaleckom posudku.

Na druhej strane súd uznáva, že lekárska správa a závery znaleckého posudku úplne nekorešponujú s výpoveďou poškodeného, ktorý uvádzal opakované údery od obžalovaných, a tiež že po útoku cítil puchnutie oka a v jeho okolí sa mu vytvorila podliatina. Zo záverov znaleckého posudku totiž vyplýva, že poškodený mal diagnostikované izolované povrchové poranenie v oblasti hlavy, a to pomliaždenie nosa, pričom žiadne iné zranenie nebolo prítomné. Okrem toho znalec konštatuje, že poškodený nemal popísané žiadne objektívne známky opakovaného násillia voči jeho telesnej integrite a zranenie, ktoré bolo objektivizované možno vysvetliť jednorazovým úderom, či nárazom nízkej intenzity.

Súd k záverom znaleckého posudku dodáva, že znalecký posudok vychádzal len z lekárskej správy, ktorú možno hodnotiť ako strohú. Z lekárskej správy vyplýva len skutočnosť, že poškodený na ošetrení uviedol, že bol napadnutý, bolí ho hlava a nos. Aj napriek tomu, že znalecký posudok vylučuje známky opakovaného násillia, znalec na str. 15 znaleckého posudku zároveň nevytlúčil údery minimálnej intenzity, ktoré nemuseli zanechať na poškodenom žiadne viditeľné následky.

Z uvedeného dôvodu sa súd priklonil k záveru, že len na základe jedného vyššie uvedeného rozporu, nemožno konštatovať, že skutok sa nestal, o to viac, keď zranenie na ústach poškodeného potvrdil svedok C. G., pomliaždenie nosa preukazuje lekárska správa z ošetrenia a opakované údery minimálnej intenzity nevytlúčil ani znalec v znaleckom posudku.

V tejto súvislosti súd dodáva, že na naplnenie skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona postačuje, čo i len hrozba bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci (v danom prípade peňazí, ktoré sa snažili u poškodeného nájsť prehľadávaním jeho vreciek a interiéru motorového vozidla).

Pokiaľ ďalej obhajoba tvrdila, že poškodený menil svoju prvotnú výpoveď po tom, ako boli do spisu zabezpečené kamerové záznamy, na ktorých vidieť ako obžalovaný 1/ A. B. kopol do pravých predných dverí vozidla poškodeného, s uvedeným konštatovaním sa súd nemohol stotožniť, pretože poškodený o uvedenom vypovedal už pri výsluchu dňa 20.10.2019 (t.j. deň po skutku) a kamerové záznamy boli do spisu zabezpečené až neskôr.

Rovnako súd neprihliadol ani na argumentáciu obžalovaného 3/ C. E., že sa v čase skutku nenachádzal na mieste činu, čo ma vyplývať zo skutočnosti, že poškodený ho v rámci konfrontácie neopoznal. Z výpovede samotného obžalovaného 3/ C. E. v prípravnom konaní vyplýva, že tento nepopieral, že sa na mieste činu nachádzal, popieral však, že by poškodeného fyzicky napádal, resp. že by sa mu vyhrážal. Okrem iného tiež uvádzal, že konflikt bol len medzi obžalovaným 1/ A. B. a poškodeným, do ktorého on zasahoval len tým spôsobom, že obžalovanému 1/ A. B. hovoril, nech dá poškodenému pokoj. Obžalovaný 3/ C. E. teda sám vypovedal, že na mieste činu bol, čo v konečnom dôsledku potvrdzujú aj videozáznamy, z ktorých vyplýva, že z motorového vozidla AUDI vystúpili 3 osoby.

Pokiaľ obhajoba v záverečnej reči tvrdila, že obžalovaných nie je možné uznať za vinných len na základe jediného dôkazu, a to výpovede poškodeného, ktorá výpoveď je vyvrátená tvrdeniami obžalovaných a nepodporuje ju žiaden ďalší priamy či nepriamy dôkaz, tak súd uznáva, že jedným z hlavných dôkazov, ktoré obžalovaných usvedčujú zo spáchania trestného činu lúpeže, je výpoveď poškodeného. Nič to však nemení na skutočnosti, že takýto dôkaz, hoci aj osamotený, môže byť dostačujúcim na preukázanie viny páchatel'ov. Ak by sa pripustil opak, znamenalo by to, že v prípadoch, kde okrem protichodných výpovedí jediného svedka a obžalovaných neexistuje žiaden priamy dôkaz o vine, by sa vždy musela aplikovať zásada „in dubio pro reo“, a teda obžalovaní by museli byť vždy oslobodení spod obžaloby. Takýto názor obhajoby však považuje súd za neudržateľný.

Súd hodnotí dôkazy z hľadiska ich zákonnosti, závažnosti, pravdivosti a vierohodnosti, a to každý jednotlivito, ale zároveň aj v ich súhrne. Pri hodnotení výpovede svedka, resp. poškodeného súd skúma, či je logická, či sa svedok neodchyľuje od svojej predchádzajúcej výpovede, pričom v prípade odchýlok

musí zisťovať, prečo k nim vo výpovedi svedka dochádza. Pri hodnotení dôkazu vychádza z celej výpovede svedka, z rozsahu a závažnosti prípadných rozdielov v jeho výpovediach a z vysvetlenia, prečo k nim došlo. Pravdivosť tvrdení svedka treba posudzovať aj z hľadiska jeho osoby a zistenia, či má motív uvádzať nepravdu a „škodiť“ tým obžalovaným. Nemožno pritom opomenúť, že svedok na rozdiel od obžalovaných má zákonnú povinnosť vypovedať pravdu, pretože skladá prisahu podľa § 265 Tr. poriadku, a preto logicky i právne vždy musí platiť prezumpcia pravdivosti tvrdenia svedka, a to až do okamihu, kým nie je preukázaný opak.

V predmetnej veci obhajoba, a to ani pri výraznej snahe, nepreukázala, že by poškodený vypovedal nepravdu o podstatných okolnostiach a neuviedla ani relevantný motív poškodeného na krivé obvinenie obžalovaných. Obhajoba vždy môže nájsť akýkoľvek motív, prečo poškodený klame, argumenty však musia byť mimoriadne silné a presvedčivé, aby bolo možné vysloviť, že výpoveď poškodeného nie je pravdivá. Takéto argumenty obhajoba nepredložila a nespochybnila tvrdenie poškodeného do takej miery, aby súd týmto argumentom uveril. Súd opätovne zdôrazňuje, že výpoveď poškodeného považuje za logickú, zrozumiteľnú, presvedčivú, pravdivú a vierohodnú, a teda jej prisudzuje rozhodujúcu dôkaznú silu dostatočnú na preukázanie viny obžalovaných, a to s prihliadnutím na ďalšie nepriame dôkazy, najmä výpoveď svedka C. G. a kamerové záznamy z miesta činu, ktoré v určitých častiach potvrdzujú výpoveď poškodeného. Okrem toho nemožno opomenúť ani závery znaleckého posudku č. 130/2020 vypracovaného Znaleckou lekárskou organizáciou s.r.o., ktoré potvrdzujú pomliaždenie nosa poškodeného a zároveň nevyvracajú údery minimálnej intenzity, ktoré nemuseli na poškodenom zanechať viditeľné následky.

Je pochopiteľné, že obžalovaní popierajú spáchanie skutku. Využívajú tak svoje zákonné právo hoci aj beztrestne klamať. Výpoveď obžalovaných však musí súd vždy posudzovať s rešpektom, ale aj s ohľadom na to, že môžu uvádzať nepravdu a tú prezentovať ako jedinú pravdu – svoju. Obžalovaní v konečnom dôsledku nepopierali, že v čase skutku boli s poškodeným na mieste činu, pričom len inak interpretovali to, čo sa tam stalo, resp. nestalo.

Súd vyhodnotil všetky vykonané dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pričom skutkový stav zistil a ustálil tak, ako je rozvedený vo výroku tohto rozsudku.

Súd sa nestotožnil s argumentáciou obhajoby, že skutok popísaný v obžalobe bolo potrebné posudzovať ako trestný čin hrubého nátlaku podľa § 191 Tr. zákona. Zo znenia skutkovej podstaty uvedeného trestného činu vyplýva, že kto iného násilím, hrozbou násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti plniť povinnosť zo záväzku, na ktorej splnenie má inak tretia osoba nárok, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až tri roky. Objektívna stránka trestného činu hrubého nátlaku spočíva v donucovaní dlžníka k tomu, aby splnil svoju záväzkovoprávnu povinnosť, ktorú má voči tretej osobe. Ide teda o donucovanie splnenia existujúceho zmluvného záväzku, avšak až po uplynutí lehoty na plnenie (to vyplýva z formulácie, na ktorej splnenie má inak tretia osoba nárok) a zároveň ide o vymáhanie plnenia pre tretiu osobu.

Súd v tomto smere zdôrazňuje, že z popisu skutku nevyplýva, že by obžalovaný 1/ A. B. mal na peňažné plnenie (peniaze za tablet) nárok, pretože jednak zo skutkovej vety nie je zrejmé, kedy mala uplynúť lehoť na plnenie tohto záväzku a jednak existenciu záväzkovoprávneho vzťahu poprel aj samotný poškodený, ktorý uvádzal, že peniaze za tablet obžalovanému 1/ A. B. vyplatil už dávno. Okrem toho zo znenia skutkovej podstaty trestného činu hrubého nátlaku vyplýva, že tento by sa nemohol dopustiť obžalovaný 1/, pretože osoba, ktorá núti plniť povinnosť zo záväzku musí byť odlišná od osoby veriteľa. V tomto kontexte preto súd nemohol konanie obžalovaných posudzovať ako trestný čin hrubého nátlaku podľa § 191 ods. 1 Tr. zákona.

Naopak, vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že obžalovaní spoločným konaním po objektívnej aj subjektívnej stránke naplnili zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, keďže proti inému použili násillie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo zákonom ustanovených zásad pre ukladanie trestov. Z týchto vyplýva, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol

riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a v takej výmere, ako to ustanovuje Trestný zákon.

Súd pri každom jednom z obžalovaných prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný 1/ A. B. skutkom spáchal jeden trestný čin. Súd vychádzal z trestnej sadzby uvedenej v § 188 ods. 1 Tr. zákona, t.j. v rozpätí 3 až 8 rokov.

Z hľadiska pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, obžalovanému 1/ priťažovalo, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Tr. zákona), a to s poukazom na ukladanie súhrnného trestu k odsúdeniu OS Zvolen sp. zn. 2T/7/2020. Poľahčujúcu okolnosť (§ 36 Tr. zákona) súd u obžalovaného 1/ nevzhladol.

Vzhľadom k tomu, že súd v predmetnom prípade odsudzoval páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin vo veci OS Zvolen sp. zn. 2T/7/2020, prichádzalo do úvahy ukladanie súhrnného trestu. Keďže súhrnný trest sa v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona ukladá podľa zásad pre ukladanie úhrnného trestu, súd obžalovanému 1/ ukladal trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin zo zbíhajúcich sa trestných činov najprísnejšie trestný, teda trestný čin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona. Trestná sadzba trestu odňatia slobody za uvedený trestný čin predstavuje 3 až 8 roky.

Keďže u obžalovaného 1/ prevládol pomer priťažujúcich okolností, tak s odkazom na ust. § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona v spojení s § 38 ods. 8 Tr. zákona, bolo potrebné dolnú hranicu trestnej sadzby zvýšiť o jednu tretinu, t.j. na 4 roky a 8 mesiacov. Vzhľadom k tomu, že súd ukladal obžalovanému 1/ trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvýšil zároveň hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody o jednu tretinu, t.j. na 9 rokov a 8 mesiacov. Modifikovaná trestná sadzba uloženia trestu odňatia slobody po zvýšení dolnej hranice o jednu tretinu a zvýšení hornej hranice o jednu tretinu tak predstavovala rozpätie 4 roky a 8 mesiacov až 9 rokov a 8 mesiacov.

S prihliadnutím na okolnosti spáchania trestného činu, najmä na skutočnosť, že motív vyvstal práve od obžalovaného 1/, ktorý chcel od poškodeného získať peniaze za tablet, ktorý mu v minulosti predal, súd uložil obžalovanému 1/ trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov nepodmienečne, pričom súd takto uložený trest považoval za trest uložený zákonne, za trest primeraný okolnostiam a následkom spáchaného skutku i osobe obžalovaného 1/ a napokon súd ho považuje aj za trest spravodlivý.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný 1/ v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona).

Súd sa vo vzťahu k trestu pre obžalovaného 1/ nestotožnil s argumentáciou prokurátora o opätovnom spáchaní zločinu a potrebe zvýšenia dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/2, a to z dôvodu, že obžalovaný 1/ spáchal zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona (za ktorý bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/7/2020) až po spáchaní zločinu, ktorý sa mu kladie za vinu v tomto konaní. Z uvedeného dôvodu nebolo možné ustáliť, že sa jedná o opätovne spáchaný zločin, a preto nebolo možné pri ukladaní trestu aplikovať ust. § 38 ods. 5 Tr. zákona, na ktoré poukazoval prokurátor.

Vzhľadom k tomu, že súd predmetným rozsudkom ukladal obžalovanému súhrnný trest, v zmysle § 42 ods. 1 zrušil zároveň výrok o trestne uložený obžalovanému 1/ rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/7/2020 zo dňa 11.11.2020, právoplatným dňa 12.03.2021, ktorým bol obžalovaný 1/ odsúdený podľa § 245 ods. 3 Tr. zákona na spoločný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 36 (tridsaťšesť) mesiacov, ktorého výkon bol podmienečne odložený s probačným dohľadom a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 48 mesiacov, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V ostatnom zostal rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/7/2020 zo dňa 11.11.2020, právoplatný dňa 12.03.2021, nedotknutý.

Obžalovaný 2/ C. D. skutkom spáchal jeden trestný čin. Súd vychádzal z trestnej sadzby uvedenej v § 188 ods. 1 Tr. zákona, tj. v rozpätí 3 až 8 rokov.

Vo vzťahu k obžalovanému 2/ však súd musel pri ukladaní trestu prihliadnuť na ust. § 47 ods. 2 Tr. zákona, keďže z odpisu registra trestov zistil, že obžalovaný 2/ už bol v minulosti dvakrát potrestaný za trestný čin lúpeže. Z rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/99/1992 zo dňa 06.08.1992 vyplynulo, že obžalovaný 2/ bol uznaný za vinného z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky. Z rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/142/2004 zo dňa 15.03.2007 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/89/2007 zo dňa 16.05.2007 je zrejmé, že obžalovaný 2/ bol uznaný za vinného z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zákona účinného do 01.01.2006 a iné, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov nepodmienečne.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný 2/ už bol v minulosti dvakrát potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody za trestné činy lúpeže, základom pre určenie trestnej sadzby a uloženie trestu za prejednávaný trestný čin bolo ustanovenie § 47 ods. 2 Tr. zákona (zásada „trikrát a dost“), pre použitie ktorého boli splnené zákonné podmienky. Podľa tohto ustanovenia súd páchatelovi uloží trest odňatia slobody na doživotie, ak uloženie takéhoto trestu vyžaduje účinná ochrana spoločnosti a nie je nádej, že by páchatel'a bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu 25 rokov (§ 47 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona), inak uloží trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov, ak tomu nebránia okolnosti hodné osobitného zreteľa. Súd však nemôže takému páchatel'ovi uložiť trest odňatia slobody pod dvadsať rokov.

Okresný súd po preskúmaní pomerov páchatel'a poukazuje na možnosť resocializácie, a teda nápravy obžalovaného 2/ znalcom z odboru psychológia, ktorý v znaleckom posudku uviedol, že prognózu ďalšieho vývoja obžalovaného 2/ hodnotí ako mierne pozitívnu s poukazom na skutočnosť, že uložený trest môže viesť k motivácii v budúcnosti sa vyhnúť protiprávnemu konaniu, dospel súd k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky na uloženie trestu odňatia slobody na doživotie. Súd ďalej skúmal aj skutočnosť, či uloženie trestu odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov, (ktorý by inak bol súd povinný obžalovanému uložiť), nebránia okolnosti hodné osobitného zreteľa a či obžalovanému nie je možné uložiť trest nižší ako 25 rokov, nie však nižší ako 20 rokov (§ 47 ods. 2 posledná veta Tr. zákona).

Súd dospel k záveru, že sú prítomné okolnosti hodné osobitného zreteľa odôvodňujúce uloženie nižšieho trestu. V tomto smere je nevyhnutné poukázať najmä na znalecký posudok MUDr. Jarmily Opáthovej, z ktorého vyplýva, že u obžalovaného 2/ nebola zistená duševná porucha alebo choroba v pravom zmysle slova, obžalovaný 2/ nie je závislý od alkoholu ani iných omamných a psychotropných látok. Vzhľadom k tomu, že znalkyňa nepovažuje pobyt obžalovaného 2/ na slobode za nebezpečný, nenavrhol ani uloženie ochranného liečenia. Nemožno opomenúť ani závery znaleckého posudku Mgr. Františka Nociara, ktorý poukázal na skutočnosť, že skúsenosti z minulosti majú u obžalovaného 2/ určitý regulačný vplyv na jeho konanie v súčasnosti. Dlhšie obdobie pracovného zaradenia a režimu dávajú predpoklad lepšej sebaregulácie. Znalec zhodnotil prognózu u obžalovaného 2/ ako mierne pozitívnu, s poukazom na skutočnosť, že uložený trest môže u obžalovaného 2/ viesť k motivácii v budúcnosti sa vyhnúť protiprávnemu konaniu. Na základe skúsenosti obžalovaného 2/ z následkov svojho konania v minulosti, ktoré malo trestnoprávne dôsledky, čiastočne dokáže racionálne brzdiť a kompenzovať svoje afektívne správanie. Za zmienku stojí aj konštatovanie, že agresivita u obžalovaného 2/ nedosahuje patologickú úroveň.

S poukazom na uvedené súd dospel k záveru, že na osobu obžalovaného 2/ je postačujúce pôsobiť trestom odňatia slobody v trvaní 20 rokov, teda na spodnej hranici trestnej sadzby.

O výkone trestu v podmienkach stredného stupňa stráženia súd rozhodol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, keďže obžalovaný 2/ v posledných 10 rokoch pred spáchaním daného trestného činu bol už vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Zároveň súd podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona s poukazom na § 78 ods. 1 Tr. zákona obžalovanému 2/ obligatórne uložil ochranný dohľad vo výmere 2 roky.

Obžalovaný 3/ C. E. skutkom spáchal jeden trestný čin. Súd vychádzal z trestnej sadzby uvedenej v § 188 ods. 1 Tr. zákona, tj. v rozpätí 3 až 8 rokov.

Z hľadiska pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, obžalovanému 3/ priťažovalo, že už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m) Tr. zákona). Poľahčujúcu okolnosť (§ 36 Tr. zákona) súd u obžalovaného 3/ nevzhliadol.

Keďže u obžalovaného 3/ prevládol pomer priťažujúcich okolností, tak s odkazom na znenie § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona v spojení s § 38 ods. 8 Tr. zákona, bolo potrebné dolnú hranicu trestnej sadzby zvýšiť

o jednu tretinu, t.j. na 4 roky a 8 mesiacov. Modifikovaná trestná sadzba uloženia trestu odňatia slobody po zvýšení dolnej hranice o jednu tretinu tak predstavovala rozpätie 4 roky a 8 mesiacov až 8 rokov.

S prihliadnutím na okolnosti spáchania trestného činu, súd uložil obžalovanému 3/ trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov nepodmienečne, pričom súd takto uložený trest považoval za trest uložený zákonne, za trest primeraný okolnostiam a následkom spáchaného skutku i osobe obžalovaného 3/ a napokon súd ho považuje aj za trest spravodlivý.

O výkone trestu v podmienkach stredného stupňa stráženia súd rozhodol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, keďže obžalovaný 3/ v posledných 10 rokoch pred spáchaním daného trestného činu bol už vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Vzhľadom k tomu, že trestným činom došlo k vzniku škody na strane poškodeného, ktorý si vzniknutú škodu uplatnil v zmysle ust. § 46 ods. 3 Tr. poriadku riadne a včas, pričom súd o uplatnenom nároku vo výške 597,98 Eur nemal pochybnosti, pretože výška škody bola preukázaná Znaleckým posudkom č. 130/2020 vypracovaným Znaleckou organizáciou s.r.o. (bolestné vo výške 102,- Eur) a písomným potvrdením o výške škody zo dňa 15.07.2020 a zo dňa 16.07.2020 (škoda titulom ukradnutých kľúčov vo výške 495,98 Eur), súd obžalovaným 1/, 2/ a 3/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému L. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N., škodu vo výške 597,98 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Zvolen do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b), a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech a aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d, § 45/1).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba